

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Recepció del cos consular amb motiu de la commemoració del dia d'Europa

Palau del Parlament, 7 de maig de 2012

La presidenta

Honorables cònsols, acompanyants, membres de la mesa del Parlament, representant a Barcelona de la Comissió Europea, membres de la junta del cos consular i degà del cos consular, benvinguts al palau del Parlament, seu del legislatiu català, on com cada any celebrem el dia d'Europa. Sempre havia estat amb un sopar; aquest any és amb una recepció, i no cal que doni gaires explicacions del perquè. Però sí espero que almenys aquesta legislatura tornem a recuperar aquell sopar en el qual ens reuníem a l'entorn d'una taula amb diferents noms dels pares d'Europa. Avui ho farem a peu dret, però celebrarem també tots junts el dia d'Europa.

Passo la paraula en primer lloc a l'honorable senyor Gregory Crouch, degà del cos consular de Barcelona.

[...]

Em plau donar-los la benvinguda al palau del Parlament un any més. Vull recordar que tot just aquest matí fèiem un acte solemne, però senzill, commemoratiu de la fi de la segona guerra mundial, demà en farà els anys. Cada any, des de en fa vint-i-set, amb una associació que s'anomena Amical de Catalunya, organitzem aquest acte des del Parlament. És un acte molt senzill, però que, sobretot, el que busca és record i reconciliació. M'ha plagut comentar-los-ho, perquè tot just ha estat aquest matí.

La vocació consular no és altra que facilitar les relacions pacífiques entre les nacions, entre els pobles, afavorint el contacte social, econòmic i cultural. Como ha dicho el decano de los cónsules, Cataluña es un pueblo de acogida, y Cataluña es un pueblo que busca las relaciones con los otros pueblos. Y la busca por muchos motivos: la busca porque es parte de su ADN, así ha sido siempre, pero también

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

porque siempre ha querido ser motor, motor económico, motor cultural, motor social. En estos momentos, aún más, son importantes las relaciones con ustedes, las relaciones con el cuerpo consular, porque ustedes son embajadores de Cataluña en su pueblo, en su país. Y en estos momentos las relaciones comerciales son muy importantes; también las culturales, también las sociales. Con todos ustedes, cuando les he recibido aquí, hemos hablado de las posibilidades que tiene Cataluña de cara al mundo y de cara a Europa.

Vivim a força d'efemèrides. Enguany en tenim una de molt propera. Aquest edifici que ens acull és la seu de la institució que representa el poble de Catalunya des de fa vuitanta anys, amb el llarg parèntesi de la dictadura franquista. Celebrarem un acte a l'entorn de l'onze de setembre, la diada nacional de Catalunya, al qual tots vostès seran convidats. Per a nosaltres és molt important celebrar aquest vuitantè aniversari, perquè significa que Catalunya té una identitat històrica diferenciada, també en això. Per això va recuperar les seves institucions, perquè l'any 1977, abans que tinguéssim el nou estatut, es va acceptar que Catalunya tenia una història anterior que permetia recuperar unes institucions que havia tingut l'any 32.

La trajectòria institucional de Catalunya ve de molt lluny. Jo sempre explico, quan els cònsols vénen un dia com aquest a celebrar el dia d'Europa que..., el pueblo de Cataluña ha mantenido a lo largo de los siglos una vocación constante de autogobierno. Nos dicen: «Son muy reivindicativos.» No, no somos reivindicativos, sino que recordamos nuestra historia y queremos que nuestra historia sea recordada. Somos, en este sentido, reivindicativos de volver a tener todo aquello que hemos perdido con el tiempo. Cataluña tiene instituciones propias, como la Generalitat, creada en 1359. El presidente de la Generalitat actual es el presidente número 129. Por lo tanto, cuando hablamos de instituciones ya creadas en el siglo XIV no estamos diciendo cualquier cosa. Y si miramos el punto de vista parlamentario, nos podemos remontar a las cortes de Barcelona de 1283, que establecieron el sistema de soberanía pactado, característico del derecho constitucional catalán medieval y moderno.

Pau Casals, davant les Nacions Unides quan va rebre el premi de la Pau l'any 1971, va fer un discurs molt emotiu. Un discurs breu, però un discurs en què deia: «Jo sóc català, jo vinc d'una província que es diu 'Catalunya'» –en aquell moment, any 71– «però que va tenir el Parlament més antic d'Europa, fins i tot més antic que l'anglès.» I explicava que el segle XI els catalans ja es reunien en un poble petit de la Catalunya del Nord, ara de França, Toluges, per parlar de pau. Per tant, tenim

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

uns antecedents, tenim uns precedents, que no els volem oblidar i que ens serveixen per defensar amb vista al futur més quotes d'autogovern.

El poble català sempre ha mirat cap a Europa. És un país amb una clara i ben arrelada vocació europea. Les nostres institucions, el Parlament i el Govern de Catalunya, han exercit des de sempre aquesta vocació europeïsta. Des de les regions, i si més no des de Catalunya, reclamem més Europa i volem construir-la.

Saben que vivim una situació econòmica complicada, la qual provoca tensions socials. Les mancances en el model autonòmic espanyol, i sobretot un finançament absolutament injust de l'autonomia catalana, posen dificultats addicionals al nostre autogovern. Des de fa un any i mig, a l'inici d'aquesta IX legislatura, tant el Govern català com aquest Parlament hem hagut d'aplicar mesures de rigor pressupostari i hem apostat per l'austeritat. Reclamem, com a necessari complement, mesures urgents de reactivació econòmica i de recuperació de l'economia productiva, actualment en una situació crítica i pilar del desenvolupament social i econòmic de Catalunya al llarg de les dècades.

També patim una crisi social en què l'ànim dels ciutadans està baix i en què la decepció i la manca d'esperança no ajuden a sortir de la crisi. Fem els deures; fem grans esforços, des de Catalunya, esforços que sovint no es veuen reconeguts, i encara menys recompensats. Així i tot, ens en sortirem, perquè Catalunya sempre se n'ha sortit. Hem passat guerres, hem passat privacions, hem passat de tot, en la nostra història, però el poble català, junt, és invencible, i segur que ens en sortirem.

Però vull demanar en un dia com el d'avui la seva complicitat, com he dit al principi, vull demanar la seva col·laboració. Els cònsols a Catalunya sempre han tingut una bona rebuda, s'han sentit acollits. Vostès mateixos m'ho han dit sempre quan ens hem vist en audiències o ens hem vist en actes públics. Però avui és un dia per recordar-los que en moments com els que passem necessitem la seva col·laboració i la seva complicitat. Per això vull reiterar, per acabar, la satisfacció de poder rebre'ls i saludar-los en aquest lloc tan simbòlic, i els demano que vulguin transmetre als seus països la realitat de Catalunya com a país que vol anar endavant i que vol tornar a ser motor econòmic d'Europa.

Moltes gràcies. I ara brindem pel dia d'Europa amb tots vostès.